

INGEZONDEN.

TWEE AETIOLOGISCHE MOMENTEN VOOR NIERSTEENCOLIEK.

In den nacht op 12 December 1926 kreeg een mijner patiënten, een 70-jarig heer, een heftige niersteencoliek. Twee dagen later werd de diagnose bevestigd door de spontane verwijdering met de urine van een kristallijn hard steentje. In den loop der volgende weken werden nog telkens kleine, vergruiste steenstukjes geloosd.

Op 19 December 1926, wederom op een Zondagmorgen, werd ik geroepen bij een nog jonge, getrouwde dame, die 's nachts erge coliekpijn gehad had en bloederige urine loosde. Hoewel hier geen steen geloosd is, daar deze waarschijnlijk op het closet verloren ging, was het ziektebeeld bij deze, daarvóór en daarna steeds gezonde vrouw, zóó typisch, dat de diagnose wel zeker is.

Deze wekelijksche verrassing noopte mij er toe met bijzonderen aandrang naar de mogelijke oorzaak te vragen en toen kreeg ik te hooren, dat patiënte den vorigen avond, Zaterdag, met bijzonder vuur de „charleston" gedanst had en dat zij zelve hierin de aanleiding voor haar pijn zocht.

Aangezien zelfs niet-medici, doch op dit punt wel ervarener schrijvers 1) op de schadelijke invloeden van de moderne dansen gewezen hebben, zoo lijdt het bij mij geen twijfel of patiënte had het bij het rechte einde. Ik nam mij dus voor in voorkomende gevallen steeds te vragen of patiënt ook kort te voren de charleston gedanst had.

Daarom stelde ik dan ook bij een volgende ontmoeting deze gewetensvraag aan mijn zeventigjarigen. Trouwhartig verzekerde hij mij, dat zulks *niet* het geval was geweest. Doch, vervolgde hij, ik had Zaterdagavond wel de nagels van mijn teenen geknipt! En hier hebben wij ongetwijfeld met een anderen, etiologischen factor te maken. Hij is een flinke, gedrongen, wat rheumatische oude heer, die om goed te zien wat hij deed, vrij groote kracht heeft moeten gebruiken om zijn teenen bij zijn gelaat te brengen. Daarbij zal hij dan een lang verscholen niersteen uit zijn nis gewipt hebben en deze steen is toen in den ureter gekomen.

Zoo werden mij dan in de uitoefening van de aardigste aller specialiteiten, die van huisarts, in korten tijd twee nieuwe oorzaken van niersteencoliek bekend gemaakt. Beide zijn zij van praktischen aard en zij verdienen bij ons vragen niet vergeten te worden. Vooral niet Zaterdagnachts of op Zondagmorgen!

Arnhem.

C. C. VAN DER HEIDE.

HET NIEUWE KEURINGSREGLEMENT VOOR DEN DIENST BIJ HET LOODSWEZEN, DE BETONNING, ENZ..

Naar aanleiding van de opmerking van collega LOUWERIER over de nieuwe keuringseischen voor den loodsdienst, wilde ik opmerken, dat deze volkomen terecht is gemaakt. Er is hier echter een fout bij de correctie in het spel, doordat twee keer het woord „Hypermetropie" uitgevallen is. Wel degelijk is de bedoeling dat de visus $\frac{3}{4}$ mag bedragen, afhankelijk van hypermetropie, myopie, hypermetrie of myopisch astigmatisme, mits na correctie een visus 1 wordt bereikt.

Bij de keuringen wordt reeds rekening gehouden met de juiste redactie en in het betreffende reglement zal de correctie worden aangebracht.

MINKEMA,

Chef geneeskundige dienst Z. M.

1) H. BOREL, Over de moderne dansen, *Haagsch Maandblad*, 1927, No. 1.